

Pleidooi voor liefdevolle acceptatie

RECENSIE DE UTVALGTE

★★★★★

Gebeurtenis: De Utvalgte met 3D-theatervoorstelling 'De Utvalgte' **Regie:** Kari Holtan **Video- en lichtontwerp:** Boya Bøckman **Gezien:** 23/8 Stadsschouwburg, Groningen **Publiek:** uitverkocht **Bijzonderheid:** Noorstalig met Nederlandstalige boventiteling

PETER VAN DER HEIDE

Terwijl een jonge vrouw vertelt en laat horen hoe mooi de Noorse taal kan klinken, is daar ineens dat zinnetje. „Ergens word ik plotseling geboren.” Met een brilletje op om de geprojecteerde driedimensionale beelden te kunnen zien zoals ze zijn bedoeld, draait de aarde rustig rondjes in de oneindigheid van het heelal. En lijkt de planeet nietig. Zoals we als mensen nauwelijks beseffen hoe nietig we zijn in het grote geheel.

En toch weten we ons dagelijks druk te maken om onbenulligheden. Vormen we groepen, zetten we ons af tegen anderen, sluiten we lui die anders en niet normaal zijn

**NOOR
DERZ
ZONS**

PERFORMING ARTS FESTIVAL GRONINGEN
20-30 AUG 2015

'De Uitverkorenen' biedt een pure blik van verwondering. FOTO ANN IREN ØDEBY

buiten. Om dat inzicht te duiden, maakte de Noorse theatergroep De Utvalgte (De Uitverkorenen) deze gelijknamige voorstelling. Het gezelschap gunt enkele spelers met het syndroom van Down de hoofdrol. Een gouden vondst, want die zonnekinderen stelen inderdaad de show.

De Utvalgte was al driemaal eerder present op Noorderzon. En ook deze keer wordt handig en uitermate doeltreffend gebruik gemaakt van de moderne techniek. De black box – het is een coproductie met Black Box Teater uit Oslo – fungeert als kaal toneel en decor-

stukken worden vooral geprojecteerd. Het biedt de spelers de gelegenheid uit te blinken in een hartverwarmende voorstelling van zeventig minuten. Dat gebeurt met een pure blik van verwondering over al het moois om ons heen dat zo vaak niet wordt gezien.

De Uitverkorenen relateert het aardse bestaan en schreeuwt beminnelijk om liefdevolle acceptatie. Van ouderen, kunstenaars en gehandicapten die een bedreiging van de macht zouden vormen omdat ze nutteloos zijn. Die boodschap wordt niet opgelegd, maar komt middels poëtische woorden binnen.

Zo passeert de ark van Noach, wordt op luchtige wijze seksuele voorlichting gegeven en troost een moeder haar kind dat met zijn hoofd op haar schoot rust.

Maar eigenlijk is het onmogelijk te beschrijven wat er precies gebeurt. Dat is de kracht van de voorstelling, een overpeinzing die sceptis over wat anders is, tegen het licht houdt. Tussen de regels door word je gegrepen, word je meegevoerd. En word je geraakt door verpletterende onschuld die ergens nog wel bestaat, zonder de vreugdeontnemende belasting van cynisme of sarcasme.